DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 49 | WARSZAWA, DNIĄ 10 LISTOPADA 1923. | Rok V.

Ustawy i Rozporządzenia.

220

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty na kolejach.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Należytości godzinowe funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty na kolejach, określone w paragrafie 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 623) ustala się jak następuje:

a) dla urzędników ambulansowych . . . . 8.000 mk.
b) „ samodzielnych kierowników ambulansów drugorzędnych (ambulansów konduktorskich) . . . . . . 6.000 „
c) dla niższych funkcjonarjuszów jeżdżących w ambulansach niesamodzielnie . . . . 5.500 „
d) dla konwojantów poczty koleją . . . . 4.000 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*
Minister Skarbu *W. Kucharski*
Minister Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

221

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 sierpnia 1923 r. L. 4801/V w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. Nr. 44 poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy adresat może za pomocą pełnomocnictwa pocztowego upoważnić jedną lub więcej osób do potwierdzenia odbioru i podejmowania w jego imieniu wszystkich lub pewnych tylko rodzajów przesyłek pocztowych, nadchodzących pod jego adresem.

W tym celu musi mocodawca wystawić dla upełnomocnionego pisemne pełnomocnictwo pocztowe i złożyć je we właściwym oddawczym urzędzie pocztowym.

Pełnomocnikami (upełnomocnionymi) mogą być tylko osoby fizyczne.

§ 2. Bez względu na pełnomocnictwo pocztowe muszą być doręczane tylko do rąk własnych adresata:

a) przekazy Pocztowej Kasy Oszczędności, zaopatrzone uwagą: „do rąk własnych, z wyłączeniem pełnomocnika";

b) przesyłki za zwrotnem poświadczeniem odbioru, lub przekazy za zwrotnem poświadczeniem wypłaty, jeżeli zawierają uwagę: „do rąk własnych lub własnoręcznie";

c) pisma władz (urzędów) sądowych i skarbowych, które na podstawie osobnego zarządzenia, wydanego w porozumieniu z odnośnemi władzami, muszą zawierać na adresie dopisek: „do rąk własnych z wyłączeniem pełnomocnika".

§ 3. Pełnomocnictwo pocztowe winno zawierać następujące istotne szczegóły:

a) pełne imię i nazwisko pełnomocnika, oraz jego zawód i miejsce zamieszkania (dokładny adres);

b) wyraźną wzmiankę, czy pełnomocnictwo obejmuje wszystkie rodzaje przesyłek pocztowych, w razie zaś ograniczenia, dokładne wyszczególnienie, jakie rodzaje przesyłek wolno podejmować w imieniu mocodawcy;

c) podpis zarówno mocodawcy jak i pełnomocnika;

d) datę wystawienia, czasokres, przez jaki pełnomocnictwo pozostaje w mocy, dokładny adres odbiorcy przesyłek pocztowych oraz nazwę oddawczego urzędu pocztowego.

Pełnomocnictwo pocztowe nie może zawierać żadnych warunków.

Pełnomocnictwo mężatki na obszarze b. dzielnicy pruskiej i rosyjskiej winien podpisać także jej mąż.

Pełnomocnictwo osoby niepełnoletniej winien podpisać jej opiekun względnie także współopiekun.

§ 4. Jeżeli mocodawca upoważnia kilka osób, wówczas musi być w pełnomocnictwie wyraźnie zaznaczone, czy każdy z pełnomocników na własną rękę i niezależnie od innych pełnomocników może podejmować i kwitować odbiór przesyłek pocztowych, czy też są oni łącznie do tych czynności upoważnieni (pełnomocnictwo kollektywne). W pierwszym wypadku musi mocodawca przy nazwisku odnośnych pełnomocników umieścić odpowiednią uwagę np. „każdy z osobna" w drugim wypadku: „łącznie, kollektywnie, razem".

Wszyscy pełnomocnicy łączni muszą być razem obecni, w celu podjęcia i potwierdzenia odbioru przesyłek pocztowych, w przeciwnym razie musi być złożone osobne zaświadczenie odbioru przesyłek w urzędzie pocztowym.

§ 5. Złożenie przez mocodawcę we właściwym pocztowym urzędzie oddawczym nowego pełnomocnictwa, równa się odwołaniu poprzedniego, choćby termin jego jeszcze nie wygasł.

§ 6. Podpis mocodawcy na pełnomocnictwie pocztowem musi być uwierzytelniony. Uwierzytelnienia mogą dokonać: sąd, notarjusz, urzędnik, któremu przysługuje prawo używania publicznej pieczęci urzędowej, wreszcie izby handlowe i przemysłowe. Urzędnikom pocztowym nie wolno dokonywać uwierzytelnienia.

W uwierzytelnieniu musi być podane wyraźnie imię, nazwisko i zawód (zajęcie) mocodawcy. Same przytoczenie nazwy firmy nie jest wystarczające.

Pełnomocnictwo osób nieumiejących lub niemogących się podpisać winno być sporządzone przed notarjuszem lub sądem.

§ 7. W sprawie uwierzytelnienia zagranicznych pełnomocnictw pocztowych, w szczególności tych, mocą których osoby osiadłe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zostają upoważnione przez zagraniczne firmy i przedsiębiorstwa do podejmowania przesyłek, nadchodzących do Polski pod adresem odnośnych firm i przedsiębiorstw, miarodajne są w pierwszym rzędzie przepisy legalizacyjne, które w drodze konwencji zostały ustalone między Polską a państwem, w którem odnośna firma lub przedsiębiorstwo ma swoją główną siedzibę, lub w którem wystawia się pełnomocnictwo pocztowe. W braku odnośnej konwencji, podpisy mocodawców na pełnomocnictwach pocztowych zagranicznych winny być zawsze poświadczone przez uprawnioną do tego władzę miejscową zagraniczną a nadto, o ile pełnomocnictwo wystawione jest przez osobę prawną (firmę, spółkę, przedsiębiorstwo, towarzystwo, instytucję i t. d.) władza miejscowa winna oprócz poświadczenia podpisu stwierdzić uprawnienie osób, które podpisały pełnomocnictwo, do wystawienia tego pełnomocnictwa w imieniu danej osoby prawnej. Nadto musi być pełnomocnictwo zaopatrzone klauzulą legalizacyjną miejscowego poselstwa polskiego, konsulatu lub agencji konsularnej, która to klauzula oprócz poświadczenia podpisu właściwej władzy zagranicznej ma zawierać zaświadczenie, że dane pełnomocnictwo pocztowe zostało sporządzone zgodnie z prawami danego państwa zagranicznego.

§ 8. Uwierzytelnienia podpisu mocodawcy nie wymaga się przy pełnomocnictwach wystawionych przez państwowe władze i urzędy cywilne i wojskowe, tudzież przez władze i urzędy komunalne, jeżeli pełnomocnictwa te poza podpisem odnośnego kierownika będą zaopatrzone w odcisk pieczęci urzędowej i bieżący numer czynności danej władzy (urzędu).

§ 9. Mocodawca nie może przedłużać terminu ważności pełnomocnictwa pocztowego, wystawionego na pewien czasokres, lecz musi w tym celu wystawić nowe pełnomocnictwo.

Odwołanie pełnomocnictwa może nastąpić pisemnie i w każdej chwili.

§ 10. O zgaśnięciu pełnomocnictwa pocztowego, przed upływem czasokresu ważności, musi być oddawczy urząd pocztowy zawiadomiony na piśmie.

Jeżeli pocztowym urzędem oddawczym dla przesyłek pocztowych, które pełnomocnik ma podejmować za mocodawcę, ma być nowy pocztowy urząd oddawczy, to pełnomocnictwo pierwotnie wystawione jest ważne dla nowego pocztowego urzędu oddawczego.

§ 11. Mocodawca może zawsze pomimo wydania pełnomocnictwa podejmować osobiście przesyłki dla niego nadchodzące, co nie narusza wcale ważności złożonego pełnomocnictwa.

§ 12. Pełnomocnictwa pocztowe należy z reguły wystawiać na formularzu pocztowym. Pełnomocnictwa nie wystawione na pocztowych formularzach, należy tylko wówczas przyjmować, jeżeli w istotnych szczegółach odpowiadają osnowie pocztowych formularzy. Pełnomocnictwa poprawiane, wycierane albo w ten sposób powalane, lub uszkodzone, że pierwotnie wpisane wyrazy są nieczytelne, należy odrzucać.

§ 13. Za przyjęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictwa pocztowego pobiera się opłatę oznaczoną w taryfie pocztowej. Pełnomocnictwa określone w § 8 są wolne od opłat pocztowych.

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się przepisy dotychczasowe o pełnomocnictwach pocztowych, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów:
Moszczyński.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 sierpnia 1923 L. 4801/V.

Do § 1.

Urzędy pocztowe są obowiązane przy przyjmowaniu pełnomocnictwa w pierwszym rzędzie zbadać dokładnie, czy podpisany jako mocodawca jest rzeczywiście uprawniony do jego wystawienia.

I. Przy badaniu uprawnienia mocodawcy do wystawienia pełnomocnictwa pocztowego należy w razie złożenia pełnomocnictwa przez publiczne i prywatne korporacje, zakłady, związki, stowarzyszenia i t. p. stwierdzić uprawnienie mocodawcy do zastępstwa odnośnej osoby na podstawie statutu, (protokułu posiedzenia zarządu lub zgromadzenia walnego), a w razie potrzeby żądać przedłożenia urzędowego zaświadczenia.

W razie złożenia pełnomocnictwa przez przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i stowarzyszenia uznane za handlowe, które podlegają przepisom o rejestrze handlowym, kwestję osoby mocodawcy rozstrzygają postanowienia wpisu do rejestru handlowego. W tych wypadkach należy żądać wyciągu rejestru handlowego.

II. Odnośnie do oceny, komu przysługuje uprawnienie do wystawiania pełnomocnictwa pocztowego w imieniu rejestrowanej lub nierejestrowanej firmy, należy odróżnić:

a) czy tylko jedna osoba jest właścicielem firmy, a w takim razie tylko ta jedna osoba jest uprawniona do wystawienia pełnomocnictwa, pocztowego w imieniu firmy. Gdy firma jednoosobowa jest rejestrowana, to nazwisko właściciela jest wciągnięte do rejestru handlowego. Natomiast, jeżeli firma jednoosobowa nie jest rejestrowana, to mocodawca musi się wiarogodnie wylegitymować jako właściciel tej firmy, za pomocą odpowiednich dokumentów np. świadectw na prawo zajmowania się handlem i przemysłem, wydanych przez właściwą władzę, kontraktu kupna i t. p.

b) czy też spółka handlowa (t. j. dwie lub więcej osób) jest właścicielem firmy. W tym wypadku należy odróżnić, czy spółka handlowa, względnie jej firma jest wciągnięta do rejestru, czy też nie jest wpisana. W pierwszym wypadku rozstrzyga kwestję osoby mocodawcy, wpis do rejestru handlowego, w drugim jest miarodajny kontrakt spółki.

Zasadniczo do wystawienia pełnomocnictwa pocztowego w imieniu spółki rejestrowanej jest uprawniona ta, albo te osoby, którym przysługuje wyłączne prawo do podpisywania firmy, a mianowicie: spólnicy firmowi w spółce firmowej i w spółce komandytowej, członkowie zarządu spółki akcyjnej, lub komandytowo akcyjnej, członkowie zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i stowarzyszenia lub związku uznanego za handlowy.

Jeżeli uprawnienie do podpisywania firmy przysługuje dwu, albo więcej osobom, wówczas wszystkie te osoby jako mocodawcy mają łącznie podpisywać pełnomocnictwo pocztowe. Jeżeli natomiast uprawnienie do podpisywania firmy przysługuje dwu, lub więcej osobom, ale każdej z osobna, wówczas każda z tych osób może być mocodawcą, czyli innemi słowy, wystarcza, jeżeli jedna z tych osób podpisze pełnomocnictwa pocztowe, jako mocodawca.

III. Dla oceny, czy zawiadowca (kierownik) oddziału, lub agencji głównego zakładu handlowego (przemysłowego), jest uprawniony upełnomocnić inną osobę do podejmowania przesyłek pocztowych, nadchodzących pod adresem oddziału lub agencji, miarodajne są postanowienia, wciągnięte do rejestru handlowego w Sądzie okęgowym. W braku wpisu do rejestru handlowego miarodajny jest zakres pełnomocnictwa, udzielonego zawiadowcy oddziału, lub agencji przez właściciela głównego zakładu. Jeżeli ten zakres pełnomocnictwa obejmuje również wyraźnie uprawnienie zawiadowcy do wystawienia pełnomocnictw wogóle, to w takim razie wydane przez zawiadowcę oddziału (agencji) pełnomocnictwo pocztowe jest ważne. Również właściciel zakładu głównego jest uprawniony do wystawienia pełnomocnictwa pocztowego, dotyczą-

cego przesyłek pocztowych, nadchodzących pod adresem oddziału (agencji).

IV. Ustanowiony przez firmę prokurent (który według ustawy jest pełnomocnikiem nieograniczonym i którego pełnomocnictwo ze skutkiem wobec osób trzecich nie może być ograniczone) jest uprawniony bez osobnego pełnomocnictwa pocztowego do podejmowania wszystkich przesyłek pocztowych, nadchodzących pod adresem firmy, z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w § 2, jeżeli legitymuje się zaświadczeniem, wystawionem przez sąd okręgowy. Prokurent może również wystawić pełnomocnictwo pocztowe, jeżeli udzielenie prokury zostało wciągnięte do rejestru handlowego. Jeżeli prokura została udzielona łącznie kilku osobom, wówczas muszą razem wszyscy złożyć swoje podpisy na pełnomocnictwie pocztowem.

V. Pełnomocnik handlowy (którego uprawnienie do zastępstwa mocodawcy na zewnątrz ocenia się według zakresu udzielonego mu pełnocnictwa handlowego) nie może udzielać pełnomocnictwa pocztowego, sam zaś może podejmować przesyłki, nadchodzące pod adresem firmy tylko wtedy, jeżeli ku temu został upoważniony przez mocodawcę na mocy pełnomocnictwa pocztowego. Dotyczy to również prokurentów, których nie zgłoszono do rejestru handlowego.

VI. Likwidatorowie rozwiązanego lub upadłego przedsiębiorstwa handlowego (przemysłowego) i stowarzyszenia uznanego za handlowe, są uprawnieni upełnomocnić jednego z pośród siebie, lub inną osobę do podejmowania przesyłek, nadchodzących pod adresem przedsiębiorstwa (stowarzyszenia) będącego w likwidacji lub w konkursie. Takie pełnomocnictwa pocztowe muszą jednak podpisać łącznie wszyscy likwidatorowie (kuratorowie) jako mocodawcy, chyba że w tym względzie zostały wciągnięte do rejestru handlowego, lub do dotyczącej uchwały sądowej inne postanowienia.

VII. Jeżeli uchwała sądowa, doręczona urzędowi pocztowemu ustanowi dla jakiejś osoby fizycznej lub prawnej opiekuna lub kuratora (likwidatora), wówczas tylko ci ostatni mają prawo wystawiać pełnomocnictwa pocztowe dla podejmowania przesyłek pocztowych, nadchodzących pod adresem osoby, dla której ich ustanowiono.

VIII. Dokument, na podstawie którego rozstrzygnięto upoważnienie mocodawcy do wystawienia pełnomocnictwa pocztowego, lub uwierzytelniony odpis tego dokumentu, należy dołączyć do pełnomocnictwa pocztowego. Na pełnomocnictwie pocztowem należy także umieścić datę złożenia w urzędzie pocztowym, oraz odcisk datownika pocztowego i podpis naczelnika urzędu pocztowego.

IX. Każde przyjęte i za ważne uznane pełnomocnictwo pocztowe należy bezzwłocznie wpisać do prowadzonej obowiązkowo przez wszystkie urzędy pocztowe „księgi pełnomocnictw pocztowych“ (dr. nr. 88-b) i zaopatrzyć je bieżącym numerem wpisu do tej księgi. Następnie za-

wiadamia się o treści pełnomocnictwa wszystkich funkcjonarjuszów pocztowych, względnie urzędników oddziału oddawczego (kasowego) i doręczycieli. Natomiast same pełnomocnictwa pocztowe składa się według numerów porządkowych w okładce z napisem „pełnomocnictwa pocztowe" i przechowuje je w kasie urzędu, lub innym bezpiecznym i dla niepowołanych osób niedostępnym schowku.

Jeżeli zachodzi potrzeba wydania pełnomocnictwa pocztowego do celów urzędowych, wówczas wydanie może nastąpić tylko na żądanie odnośnego urzędu za potwierdzeniem odbioru, które się przechowuje w miejsce wydanego pełnomocnictwa. Przy zmianie kierownika urzędu pocztowego, ma odbierający kierownik pod rygorem swej odpowiedzialności służbowej i poręki majątkowej zbadać właściwy stan, t. j. ilość pełnomocnictw zarówno ważnych jak i wygasłych i wynik tej kontroli uwidocznić w księdze pełnomocnictw i w akcie oddawczym.

X. Wygasłych pełnomocnictw pocztowych nie można pod żadnym warunkiem zwracać (mocodawcom), ponieważ urząd pocztowy musi posiadać dowód w sprawie uskutecznionych do rąk pełnomocnika doręczeń przesyłek pocztowych. Wyjątek stanowi tylko wypadek przewidziany w § 10 ustęp drugi. Wygasłe pełnomocnictwa pocztowe wykreśla się w księdze pełnomocnictw, wyjmuje się z dotychczasowej okładki i zaopatrzone w nowe bieżące numery składa się do nowej okładki z napisem: „wygasłe pełnomocnictwa pocztowe za rok .... " Do okładki dołącza się skorowidz wygasłych pełnomocnictw pocztowych. Pełnomocnictwa te przechowuje się przez 5 lat, w ten sposób, aby były niedostępne dla osób niepowołanych. Po upływie tego czasu postępuje się z niemi jak z papierami zużytemi.

Do § 3.

Pełnomocnictwa ogólne t. j. udzielone w ogólnikowej formie do działania za mocodawcę w jego imieniu we wszystkich sprawach, można przyjąć za pełnomocnictwo pocztowe tylko wtedy, jeżeli z jego treści można niewątpliwie wywnioskować, że pełnomocnik jest upoważniony także i do podejmowania przesyłek pocztowych i jeżeli samo pełnomocnictwo, lub też notarjalnie legalizowany odpis, zostanie złożony w urzędzie pocztowym.

Samo tylko okazanie pełnomocnictwa nie uprawnia urzędu pocztowego do wydawania przesyłek pocztowych do rąk okaziciela.

W razie nasuwających się wątpliwości, należy się zwrócić do Dyrekcji Poczt i Telegrafów o rozstrzygnięcie.

Do § 4.

Jeżeli mocodawca nie umieścił żadnej wzmianki o charakterze kilku pełnomocników pocztowych, natenczas należy pełnomocnictwo

zwrócić do uzupełnienia, czy pełnomocnicy mogą działać razem czy też każdy z osobna. Pełnomocnictwo alternatywne t. j. takie, w którem mocodawca wymienia dwóch lub więcej pełnomocników i równocześnie upoważnia do podejmowania przesyłek pocztowych albo każdego z osobna, albo wszystkich razem, jest niedopuszczalne.

W razie ustąpienia jednego z pełnomocników łącznych, pozostali pełnomocnicy łączni nie są uprawnieni do podejmowania i ważnego kwitowania przesyłek pocztowych, do których odbioru zostali łącznie uprawnieni.

Do § 7.

Jeżeli urząd pocztowy przy przedstawianiu pełnomocnictwa tak krajowego jak i zagranicznego ma uzasadnione wątpliwości odnośnie do jego dopuszczalności, w szczególności zaś co do uprawnienia mocodawcy do wystawienia pełnomocnictwa, to należy pełnomocnictwo wraz ze sprawozdaniem przesłać w urzędowym liście poleconym Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Tak samo należy postąpić w razie zachodzących wątpliwości, czy przyjęte pełnomocnictwo pozostaje nadal w mocy. W sprawozdaniu należy dokładnie wymienić motywy przesłania, albo nasuwające się wątpliwości i dołączyć wszystkie potrzebne do ocenienia sprawy załączniki, jak wyciągi z rejestru handlowego, poprzednie pełnomocnictwa pocztowe, kontrakty lub ich uwierzytelnione odpisy, korespondencję prowadzoną z mocodawcą, poczynione przez urząd pocztowy wywiady i t. d. Dyrekcja Poczt i Telegrafów rozstrzygnie sprawę ewentualnie w porozumieniu z Prokuratorją generalną.

Do § 9.

Pisemne odwołanie pełnomocnictwa należy po zanotowaniu daty wpłynięcia złączyć z pełnomocnictwem i razem je przechować. Do odwołania pełnomocnictwa pocztowego, złożonego przez spółkę (stowarzyszenie, związek) są uprawnieni każdocześnie jej prawni zastępcy. Jeżeli w międzyczasie (między wystawieniem a odwołaniem) nastąpi zmiana osób, które swego czasu w imieniu spółki wystawiły pełnomocnictwo w takim razie pełnomocnictwo może być odwołane tylko przez tych zastępców, którzy w chwili odwołania mają prawo do samodzielnego podpisywania firmy.

Jeżeli pełnomocnictwo pocztowe nie zostaje odwołane przez nowych zastępców prawnych, wówczas pozostaje nadal w mocy, chociaż w międzyczasie nastąpiła zmiana w gronie osób uprawnionych do samodzielnego podpisywania firmy.

Do § 10.

W b. zaborze austrjackim i pruskim można wystawić pełnomocnictwa pocztowe ważne także i na wypadek śmierci.

W wypadku podanym w § 10 ustęp drugi, winien pocztowy urząd oddawczy zrobić dla siebie odpis z pierwotnego pełnomocnictwa i ode-

słać je listem służbowo poleconym do nowego oddawczego urzędu pocztowego, który wpisuje je do swojej księgi pełnomocnictw.

Pierwotny pocztowy urząd oddawczy na odpisie pełnomocnictwa i w księdze pełnomocnictw notuje odesłanie pełnomocnictwa do nowego urzędu oddawczego, przyczem u siebie uważa pełnomocnictwo to za wygasłe.

Do § 13.

Taryfową opłatę pocztową za pełnomocnictwa pocztowe uiszcza mocodawca w znaczkach pocztowych, które nalepia się na pełnomocnictwie i unieważnia datownikiem pocztowym.

Do § 14.

Moc rozporządzenia M. P. i T. o pełnomocnictwach pocztowych z dnia 23 września 1920 r. L. 25037/1843-II, z dnia 22 czerwca 1921 L. 1337/V i z dnia 7 czerwca 1922 L. 2686/V (Dz. U. M. P, i T. Nr. 26 z 1920, 33 z 1921 i 26 z 1922), uchyla się.

222

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 listopada 1923 r. L. 9781/VI w sprawie zmiany taryfy paczkowej w obrocie między Polską a W. M. Gdańskiem.

Na mocy art. 10 ustawy z dn. 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. Nr. 44, poz. 310) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustęp a) w § 6 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 lipca 1922 r. L. 6948/VI w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a W. M. Gdańskiem (Dz. Urz. Nr: 32 poz. 78 z 1922 r.) traci ważność z dniem 14 listopada 1923 r.

§ 2. Na jego miejsce ustanawia się od 15 listopada 1923 r. niżej podane opłaty:

za paczkę		do 1 klg. . . .	60 centymów	w złocie
,, ,,	ponad 1 ,,	5 ,, . . .	1 fr. — ,,	,,
,, ,, ,,	5 ,,	10 ,, . . .	1 ,, 80 ,,	,,
,, ,, ,,	10 ,,	15 ,, . . .	2 ,, 80 ,,	,,
,, ,, ,,	15 ,,	20 ,, . . .	3 ,, 80 ,,	,,

Za paczki ochronne powyższe opłaty są o 50% wyższe.

Niezależnie od opłat od wagi za każdą paczkę pospieszną pobiera się po 50 centymów i te w całości przypadają na rzecz zarządu miejsca przeznaczenia.

§ 3. Przy paczkach z podaną wartością prócz opłat wymienionych w § 2 pobiera się należytości podane w ustępach b i c § 6 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 lipca 1922 r, L. 6948/VI (Dz. Urz. Nr. 32 poz. 78 z 1922 r).

Minister: *Moszczyński.*

PRZEPISY WYKONAWCZE
do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 3 listopada 1923 L. 9781 / VI.

§ 1. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 lipca 1922 r. L, 6948/VI (Dz. urzędowy M. P. i T, nr. 32 z 1922 r.) tracą moc obowiązującą z dniem 14 listopada 1923 r.

§ 2. Wzajemna wymiana paczek pocztowych między Polską łącznie z polskim G. Śląskiem a W. M. Gdańskiem, ma się odbywać z wyjątkiem opłat i odszkodowania, na zasadach rozporządzenia i przepisów wykonawczych Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r. L. 8440 / VI w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą. (Dz. urz. nr. 2 z 1922 r.).

§ 3. Z opłat wyszczególnionych w § 2 i 3 rozporządzenia zalicza się wzajemnie w kartach paczkowych (kolumna 8) polskiemu Zarządowi za paczki nadane w W. M. Gdańsku lub odwrotnie Zarządowi W. M. Gdańska za paczki nadane w Polsce następujące udziały:

Waga paczek	Paczki zwykłe	Paczki pospieszne	Paczki ochronne	Paczki ochronne pospieszne	Za podaną wartość
do 1 klg.	30 c.	80 c.	45 c.	95 c.	5 cent. za każde 300 fr. lub część 300 fr.
od 1 lg. do 5 „	50 c.	1 fr.	75 c.	1 fr. 25 c.	
„ 5 „ „ 10 „	90 c.	1 fr. 40 c.	1 fr. 35 c.	1 fr. 85 c.	
„ 10 „ „ 15 „	1 fr. 40 c.	1 fr. 90 c.	2 fr. 10 c.	2 fr. 60 c.	
„ 15 „ „ 20 „	1 fr. 90 c.	2 fr. 40 c.	2 fr. 85 c.	3 fr. 35 c.	

§ 4. Paczki nieręczalne nadeszłe z zarządu W. M. Gdańska lub tam zwracane, należy w myśl § 51, względnie §§ 88—90 przepisów wykonawczych (Dz. Urz. nr. 2 z 1922 r.) obciążać udziałem podanym w powyższym § 3.

§ 5. Za paczki tranzytujące przez Polskę, wymieniane między W. M. Gdańskiem a krajami trzeciemi, otrzymuje Polski Zarząd udziały unormowane w § 48 przepisów wykonawczych (Dz. U. nr. 2 z 1922 r.).

§ 6. Pocztowemi urzędami wymiany są jak dotąd:

a) ze strony Polski urząd pocztowy Tczew 2

b) „ „ W. M. Gdańska urząd pocztowy Danzig 5 Bhf.

Uzupełnienie taryfy paczkowej załącznik do Dz. Urzęd M. P. i T. nr. 56 z 1922 r. nastąpi w najbliższym Dzienniku Urzędowym.

223

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 października 1923 r. Nr. 3544/IX o obowiązkowem zgłaszaniu się urzędów telegraficznych ze służbą „L" do urzędów węzłowych przy końcu służby po odbiór zaległych telegramów.

Celem przyspieszenia doręczania telegramów mają urzędy telegraficzne ze służbą „L" obowiązkowo zgłaszać się do urzędów węzłowych pod koniec godzin urzędowych t. j. przed godz. 12-ą i przed godz. 18-ą w dnie powszednie a w dnie świąteczne i niedziele przed zamknięciem urzędu po odbiór zaległych telegramów. Znajdujące się na tej linji urzędy ze służbą „C", „N/2" i „N" mają w tym czasie umożliwić urzędom ze służbą „L" odbiór ich korespondencji oczekując ukończenia czynności tych urzędów.

Urzędom ze służbą „C" i „N/2" przypomina się, że zgodnie z przepisem art. IV § 4 regulaminu międzynarodowego, nie pierwej mogą ukończyć urzędowanie, dopóki nie odtelegrafują wszystkich zaległych telegramów nieprzeznaczonych dla urzędów ze służbą „L".

O ile jednak w urzędach ze służbą „L" z powodu warunków lokalnych pełni wewnętrzą służbę w oddziale pocztowym poza godzinami urzędowemi telegraficznemi „L" bądź kierownik urzędu, bądź inny urzędnik, to winni oni, o ile posiadają umiejętność telegrafowania, również zgłaszać się w tym czasie, najpóźniej jednak przed godziną 21-ą do urzędów węzłowych dla ewentualnego odebrania telegramów zaległych. Telegramy takie należy doręczać przy zastosowaniu tut. zarządzenia z dnia 29 grudnia 1919 r. Nr. 34059/826/XIII (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2 ex 1920).

Dyrekcje zbadają, w których urzędach zachodzą takie okoliczności, i wydadzą im specjalne polecenie co do godzin zgłaszania się, zawiadamiając o tem urzędy węzłowe.

Rozporządzenie niniejsze uchyla wszelkie inne sprzeczne z niem dotychczasowe przepisy.

Minister: *Moszczyński.*

Zarządzenia.

224

Ogłaszanie kursu 6% złotych bonów skarbowych.

Pocztowa Kasa Oszczędności będzie zawiadamiała urzędy pocztowe w drodze telegraficznej o kursie 6% złotych bonów skarbowych na giełdzie warszawskiej.

Urzędy pocztowe będą tedy obowiązane stosować przy doraźnych wypłatach z książeczek oszczędnościowych P. K. O. na walutę złotą

taki kurs, o jakim zostaną powiadomione telegraficznie przez Pocztową Kasę Oszczędności.

Przepisy sprzeczne z niniejszem zarządzeniem uchyla się.

L. 1939/III z 25 października 1923 r.

225

Ewidencja worków pocztowych.

W instrukcji o używaniu worków pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 24 z 1922 r. poz. 52) zarządza się następujące zmiany:

1) W § 16-ym, ustęp drugi należy skreślić i zastąpić go następującym tekstem:

„Worki próżne zwracane w obrocie wewnętrznym przesyła się zwyczajnie w workach odsyłkowych, notując je szczegółowo w karcie odsyłkowej mianowicie w prawej wolnej części nagłówka karty pod nadrukiem: „próżne worki“. O ile w tej części nagłówka karty nie wystarczy miejsca na zapisanie wszystkich próżnych worków, wypisuje się je poniżej zamknięcia karty.

Próżne worki zagraniczne zwracane do zagranicznych urzędów wymiany przesyła się również w workach odsyłkowych, wpisując je szczegółowo na odwrotnej stronie zagranicznej karty listowej (Feuille d'avis) obok nadruku „worków próżnych zwróconych“ lub w razie większej ich ilości w osobnym wykazie, który dołącza się do odnośnej karty. Odpis wykazu pozostaje w urzędzie. Ogólną ilość worków próżnych, wpisanych do osobnego wykazu i włożonych do odsyłki, notuje się obok wymienionego wyżej nadruku karty zagranicznej z uwagą: „według osobnego wykazu“ („voir le bordereau specjal“).

Jeśli urząd pocztowy lub ambulans ma większą ilość próżnych worków do zwrotu, przesyła je w osobnym worku wraz ze szczegółowym spisem, którego odpis pozostaje w urzędzie lub ambulansie. Worek taki plombuje się. Na jego chorągiewce zaznacza się, prócz nazwy urzędu przeznaczenia, ilość zawartych w nim próżnych worków. O ile worek ten zawiera próżne worki zagraniczne i przeznaczony jest do zagranicznego urzędu wymiany, ilość próżnych worków wypisuje się w języku francuskim na chorągiewce w formie: „sac vides“; prócz tego ilość tę notuje się na drugiej stronie zagranicznej karty listowej obok nadruku „worków próżnych zwróconych“ z uwagą „w oddzielnym worku według osobnego wykazu“ (voir le bordereau specjal dans le sac à part).

Worek z próżnemi workami wpisuje się do wykazu ładunku w osobnym wierszu, podobnie jak worek listowy, z uwagą: „próżne worki“ (sac vides).

2) Tekst § 18-go należy skreślić i zastąpić następującem brzmieniem:

„Wszystkie worki pocztowe, użyte do sporządzenia jednej i tej samej odsyłki z kartą, zarówno w obrocie krajowym jak i zagranicznym

a więc i osobne worki z wyłącznie zwykłemi przesyłkami listowemi, należącemi do tej odsyłki, notuje się szczegółowo w karcie odsyłkowej, wpisując znamiona worków t. j. nazwę macierzystego urzędu pocztowego i numera worków w odpowiedniem miejscu nagłówka karty odsyłkowej wewnętrznego obrotu, w kartach zaś listowych obrotu zagranicznego (Feuille d'avis) ponad tytułem karty. W obrocie krajowym przy workach własnego inwentarza nazwę urzędu opuszcza się.

Worki użyte do odsyłek krajowych bez karty, sporządzonych przez oddzielne sortownie listów zwykłych lub sortownie gazet i druków, notuje się w rubryce „uwag" wykazu ładunku.

Przy rozbiorze odsyłek krajowych należy badać tożsamość nadeszłych worków tak pełnych jak próżnych na podstawie wpisów w karcie odsyłkowej wzgl. w wykazie ładunku, jeśli chodzi o worki wymienione w ustępie poprzednim. Niezapisane worki winno się w nadeszłej karcie wzgl. wykazie zanotować, mylne wpisy sprostować.

Worki pocztowe zarówno polskie jak i zagraniczne, nie zapisane w karcie lub innych dokumentach, nadeszłe w odsyłkach z zagranicy czy to jako pełne czy też jako próżne, należy niezwłocznie przy rozbiorze tych odsyłek wpisać szczegółowo w nadeszłych zagranicznych kartach odsyłkowych lub, o ile nie starczy w nich odpowiedniego miejsca, w osobnym arkuszu, który należy dołączyć do odnośnych kart."

Naczelnicy urzędów pocztowych wzgl. kierownicy oddziałów i przełożeństwa ambulansów mają niezwłocznie zaznajomić podwładny personel z treścią powyższego zarządzenia i dopilnować, aby przepisy w niem zawarte były ściśle przestrzegane. Nie stosujący się do tego zarządzenia funkcjonarjusze będą surowo karani.

L. 2273/VII z 26 października 1923 r.

226.

Uzupełnienie spisu u. p. i podwyższenie ceny sprzedażnej spisów u. p., dodatkowych wykazów, oraz spisów u. p. na Górnym Śląsku.

Jako dalsze uzupełnienie spisu u. p. został wydany dodatkowy wykaz № 20. Cenę sprzedażną jednego egz. oznacza się na Mk. 5.000.

Równocześnie, od dn. 1-go listopada r. b. podwyższa się cenę spisów u. p. do Mk. 100.000, wykazów dodatkowych №№ 1—19 włącznie do Mk. 5.000 za 1 egz., oraz spisów u. p. na G. Śląsku do Mk. 10.000 za 1 egz.

Główny Skład M. P. i T., Składnice dyrekcyjne i urzędy pocztowe przeliczą w dn. 31 września r. b. posiadany zapas tych wydawnictw i zarachują je na dzień 1-go listopada r. b. p-g cen podwyższonych.

(L. 3901/XII z dn. 21/X 1923.

227.

Podwyższenie opłat statystycznych.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 108 poz. 852) podwyższono opłaty statystyczne w następujący sposób:

Od każdych 100 kg. towarów nieopakowanych 1.000 Mk. od każdych 100 kg. towarów opakowanych w całości lub częściowo 4.000 Mk. od każdej 1 sztuki ptactwa wszelkiego 2.000 Mk. od 1 sztuki innych zwierząt żywych 4.000 Mk.

Rozporządzenie obowiązuje z dniem 1 listopada 1923 r.

L. 4328/IV z dnia 26 października 1923 r.

228.

Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego w obrocie między Polską a zagranicą.

Od 27 października b. r. podwyższa się w ruchu telegraficznym, telefonicznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 250.000 na 350.000. mk.

Nr. 3897/IX z dnia 25 października 1923 r.

Okólniki.

Nieprawidłowości przy wysyłaniu dekad obrotu przekazowego.

Do tut. zarządzenia z dnia 13/III rb. L. 1311/V, ogłoszonego w Dz. urz. M. P. i T. nr. 14 z 1923 str. 308 nie stosują się urzędy a w szczególności agencje pocztowe, popełniając przytem następujące nieprawidłowości:

a) na kopertach listów zawierających księgi przyjęć lub wykazy przekazów wypłacony zmieniają odcisk datownika na dzień właściwy, chcąc tem upozorować, że dekadowe zamknięcie przekazów wysyłały w oznaczonym czasie;

b)wysyłają dokumenty rachunkowe obrotu przekazowego w listach zwykłych, zamiast polecony, przez co dokumenty te często giną, a wdrożone poszukiwania pozostają bez skutku;

c) nie wysyłają odnośnego „próżnego arkusza", jeśli w pewnej dekadzie nie dokonywały obrotu przekazowego do I. K: R;

d) sporządzają i prowadzą księgi przyjęć i wykazy przekazów wypłaconych miesięcznie zamiast dekadowo;

e) nadsyłają księgi przyjęć i wykazy przekazów wypłaconych bez załączników, co powoduje zbyteczne reklamacje i tamuje cenzurę;

f) nie zszywają arkuszy ksiąg i wykazów z lewej strony, wobec czego pojedyńcze arkusze mogą łatwo zaginąć, wreszcie

g) nadsyłają księgi i wykazy wypłaconych przekazów razem w jednem opakowaniu, zamiast oddzielnie przy użyciu nalepek druków nr. 503 lub 510.

Przeciw winnym wspomianych nieprawidłowości wystąpią Dyrekcje P. i T. z bezwzględną surowością.

L. 4719/V z dnia 24 października 1923.

Postępowania z czasopismami i drukami dla Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów.

Według zawiadomienia Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów, Wydział ten nie otrzymuje regularnie czasopism i druków, adresowanych do niego, a nadto zdarzają się wypadki zaginięć poszczególnych egzemplarzy.

Celem zapobieżenia tym niedomaganiom poleca się urzędom pocztowym porozumieć się z miejscowemi admistracjami, wysyłającemi egzemplarze swoich wydawnictw do Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów i umówić się z niemi co do czasu i sposobu nadawania tych przesyłek w urzędach pocztowych. Egzemplarze do Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów winny być nadawane zawsze oddzielnie od egzemplarzy dla innych prenumeratorów do rąk wyznaczonego funkcjonarjusza pocztowego, odpowiedzialnego za prawidłowe odesłanie nadnych egzemplarzy. Egzemplarze te winny urzędy nadawcze odsyłać osobno poza ogólnemi wiązankami czasopisma, a w razie większej ich ilości tworzyć osobną wiązankę dla urzędu pocztowego Warszawa 1.

Wszystkie urzędy stałe i ruchome winny zwracać uwagę podczas przewozu na omawiane egzemplarze i kierować je najkrótszą drogą do U. p. Warszawa 1.

L. 4711/V z 15 października 1923 r.

Wykaz zakazanych czasopism:

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 46 z 1923 r.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porządk.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język wydawnictwa
335	Ukraińskij Kozak	Monachjum (Bawarja)	ukraiński

L. 4914/V z 30 października 1923 r.

Postępowanie z czasopismami zakazanemi.

Pośród odsyłanych do urzędów niedoręczalnych przesyłek zagranicznych czasopism zakazanych, znajdują się niekiedy egzemplarze, adresowane do redacyj pism.

Ponieważ według dotychczasowych przepisów redakcje pism mogą otrzymać pojedyńcze egzemlarze czasopism, nawet nie mających debitu, poleca się przeto, pojedyńczych egzemplarzy czasopism zagranicznych niemających debitu, adresowanych do redakcyj pism, nie zatrzymywać, lecz doręczać według adresu.

Zarządzenie z dnia 3 lutego r. b. nr. 526/V (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 8/1923, str. 160) należy uzupełnić i dopisać w końcowym ustępie po słowie „senatorów", słowa „oraz pojedyńczych egzemplarzy dla redakcyj pism".

Nr. 4702/V z 30 października 1923 r.

Wyjaśnienie do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Poczt i Telegrafów z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia się, że podania wnoszone do Dyrekcji Poczt i Telegrafów i Urzędów Telegraficznych o wydanie odpisów telegramów prywatnych lub odpisów pokwitowań na nadane telegramy prywatne są wolne od opłat stemplowych w myśl § 6 p. 12 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z 8/V. 1922, (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 319, Dz. Urz M. P. i T. Nr. 27 ex 1922).

Również nie podlegają opłacie stemplowej, unormowanej w poz. 16 i 17 taryfy dołączonej do § 2 lit. a) rozp. Ministerstwa Skarbu z 14/6. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 61 poz. 452), wydawane na skutek tych podań odpisy telegramów prywatnych i pokwitowań na nadane telegramy prywatne, ponieważ odpis telegramu, nadanego przez stronę, nie przedstawia się jako „duplikat t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy" w rozumieniu poz. 16 cytowanej taryfy, pokwitowań zaś na nadane telegramy prywatne i odpisów tych pokwitowań nie można wogóle uważać za „świadectwa urzędowe", podlegające opłacie stemplowej w myśl Cz. III cytowanej taryfy, ale raczej „za poświadczenia odbioru w sprawach, dotyczących obrotu telegraficznego", które jako takie są wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 14 p. 10 ustawy z 28/X 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 poz. 676).

Pisma urzędowe władz i urzędów państwowych o wydanie odpisu telegramu państwowego nie podlegają, rozumie się, opłacie stemplowej tak, jak i same odpisy takich telegramów, natomiast nie są te władze i urzędy zwolnione od opłaty taryfowej za sporządzenie odpisu.

Również nie podlegają opłacie stemplowej pisemne deklaracje składane przez abonentów państwowych sieci telefonicznych w sprawie nadawania lub odbierania telegramów przez telefon i używania telefonu do rozmów międzymiastowych, ponieważ życzenia abonentów, wyrażone w takich deklaracjach, dotyczą ich stosunku prawnego do Zarządu państwowych urządzeń telefonicznych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 27 ex 1922 str. 619 pkt. 12).

L. 3017/IX z dnia 21 września 1923 r.

Mylne kierowanie przesyłek pocztowych i telegramów do Żarnowca na Pomorzu, Żarnowca nad Pilicą i Żarnowa.

Sprawdzono, że urzędy pocztowe mylnie kierują przesyłki pocztowe i telegramy do agencji pocztowej Żarnowiec na Pomorzu zamiast do Żarnowca nad Pilicą lub też Żarnowa.

Przypomina się, że należy trzymać się nomenklatury w urzędowym spisie urzędów pocztowych.

Urzędy pocztowe i agencje winny zwracać baczną uwagę przy kierowaniu przesyłek pocztowych i telegramów do tych urzędów, a nadto zwracać publiczności uwagę na niedokładności w adresowaniu, powodujące mylne kierowanie takich przesyłek do niewłaściwych miejsc przeznaczenia.

Winnych pociągną Dyrekcje do surowej odpowiedzialności.

L. 2939/V z 23 października 1923.

Bliższe określenie nazwy agencji pocztowych Lubsza i Lubcza.

Celem dokładniejszego odróżnienia nazw agencyj pocztowych Lubsza na G. Śląsku i Lubcza w powiecie Nowogródzkim, ustala się w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych dla nazw tych urzędów bliższe określenie, a mianowicie: „Lubsza śląska“ i „Lubcza nad Niemnem.“

W pismach urzędowych należy odtąd używać tylko tych nazw i odpowiednio do tego poprawić spis urzędów i agencji pocztowych.

Interesowanej publiczności należy zwracać uwagę na właściwe adresowanie przesyłek do tych miejscowości, według ustalonej nazwy.

L. 2981/IV z 23 października 1923.

Podjęcie obrotu paczkowego w 14 agencjach pocztowych w okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Z dniem 1 listopada 1923, wprowadza się obrót paczkowy w następujących agencjach pocztowych w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie:

1) Chomsk, 2) Dziembrów, 3) Dryświaty, 4) Derewna Słonimska, 5) Hruzdowo, 6) Hermanowicze, 7) Jałówka, 8) Jaszuny, 9) Jeziornica, 10) Kołtyniany, 11) Lubcza n/Niemnem, 12) Połoczany, 13) Połuknia i 14) Raduń.

L. 4836/V z dnia 25 października 1923 r.

Podwyższenie dodatkowej opłaty za telegramy nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych podwyższyło od 1 listopada r. b. dodatkową opłatę, przewidzianą w art 9 umowy zawartej z Ministerstwem Poczt i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1919 r. (Dz. U. M. P. i T. Nr 14 ex 1919), za telegramy nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych, które leżą w miejscowościach posiadających urzędy pocztowo-telegraficzne z 2.000 mk. na 3.000 mk. od wyrazu telegramu zwykłego.

Powyższa dodatkowa opłata będzie pobierana niezależnie od opłaty ustalonej taryfą telegraficzną.

L. 3864/IX z dnia 27 października 1923 r.

Opis znaczka opłaty 3.000 mk. z Konarskim.

Dla upamiętnienia 50-ej rocznicy ustanowienia Komisji Edukacji Narodowej, wydany został znaczek pocztowy opłaty o wartości 3.000 mk. z podobizną Stanisława Konarskiego.

Rysunek powyższego znaczka o wymiarze 26,5×21,5 cm. przedstawia podobiznę Konarskiego w owalu, otoczonym ornamentacją z liści laurowych. W górnej części znaczka umieszczono cyfry „3.000 M." i na wstędze napis „Konarski", u dołu zaś, w okrągłej tarczy, orła białego oraz napis „Poczta Polska".

Całość rysunku utrzymana w stylu renesansowym. Kolor znaczka jasno-bronzowy.

L. 4021/XII z dnia 26 października 1923 r.

Pieczęć urzędowa „Raków nowogródzki" odnaleziona.

Ogłoszenie o zgubie pieczęci urzędowej „Raków nowogródzki", zamieszczone w Dz. Urz. Nr. 47/1923 odwołuje się,—pieczęć odnaleziono.

L. 61678 z 26 października 1923.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.*)

№	Miejsce wystawienia	Dzień	Nazwisko i imię	Kwota Złp.	Uwagi
214388	P.K.O. Warszawa	6/VI 23	Niewiarowski Antoni	45.—	
234483	„	1/X 23	Jaworowska Irena	102.—	
217881	P.K.O. Poznań	21/IX 23	Mioduszewski Henryk	100.—	
217883	„	21/IX 23	Mioduszewska Adela	100.—	
202717	Łódź 4	22/VIII 23	Skarzyńska Teresa	40.—	

*) Zobacz Dz. Urz. № 23/1923 poz. 109.

Zagubienie dokumentów.

Kucharska Władysława asystent pocztowy w Bielsku 2 zagubiła świadectwo złożenia egzaminu pocztowo-telegraficznego i dekret mianowania praktykantem pocztowym. Dokumenty powyższe wystawione były przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Osobnikowi, któryby się takiemi dokumentami wykazywał, należy je odebrać i przedłożyć Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie, odnośną osobę zaś oddać władzom bezpieczeństwa publicznego.

Zguby i kradzieże legitymacji.

Woźny poczty Nowicki Stanisław z urzędu pocztowego Pleszew 2, zagubił dnia 4/X b. r. legitymację nr. 507, wystawioną dn. 25. IX. 20. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Podurzędnikowi pocztowemu Jerzemu Niewiadomskiemu ze Lwowa 1 skradziono 5 b. m. legitymację kolejową (duplikat) nr. 237 wydaną dnia 14/I 1922 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Emerytowany werkmistrz telegrafu Wasyl Prystaj, zgubił dnia 27/VIII b. r. legitymację urzędową nr. 51/IIb wydaną 29/VII 1922 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Były asystent pocztowy Władysława Barankiewicz z Nowej Grobli, zgubiła legitymację kolejową nr. 2558 wystawioną dnia 17.VIII 1922 i prolongowaną na rok 1923 przez Dyrekcję Poczt i Telegr. we Lwowie.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa a dokument wysłać do właściwej władzy pocztowej.

Konkursy

na stanowisko naczelnika urzędu pocztowego III klasy Rożan, z uposażeniem według VIII st. sł.

Termin do składania podań 3 tygodnie.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji P. i T. w Warszawie.

L. 26404/I z 23 października 1923.

na posadę naczelnika urzędu pocztowego IV kl. w Radymnie, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy IX i X st. służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 17980/IIa z 22 października 1923.

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. Żyznów w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. służb. i niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płac. Warunki konkursu podane w Dzienniku Urzędowym M. P, i T. nr. 43 z r. 1923.

L. 91052/IIa z dnia 6 października 1923.

na posady kierowników urzędów pocztowych VI klasy w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie: 1) Albigowa, 2) Barszczowice, 3) Białobożnica, 4) Biały kamień, 5) Bobrówka, 6) Bojanów k. Niska, 7) Brzozdowce, 8) Chlebowice, 9) Chocimierz, 10) Chorkówka, 11) Dublany k. Lwowa, 12) Dydnia, 13) Dzików stary, 14) Dzuryn, 15) Gawłuszowice, 16) Hadynkowce, 17) Hłuboczek wielki, 18) Hoczew, 19) Horodnica, 20) Horożanka, 21) Hruszów, 22) Janczyn, 23) Jeżowe k. Rudnik n. Sanem, 24) Jurowce, 25) Kamień k. Rudnika, 26) Knihynicze, 27) Kobylanka, 28) Kolędziany, 29) Kombornia, 30) Koropiec, 31) Krasiczyn, 32) Kurowice, 33) Lubień wielki, 34) Łąka, 35) Łomna, 36) Łupków, 37) Marjampol k. Halicza, 38) Miejsce piastowe, 39) Mrzygłód, 40) Narajów, 41) Niebylec, 42) Nowosielce k. Żurawna, 43) Okopy św. Trójcy, 44) Olchowce, 45) Olejów, 46) Ołpiny, 47) Osiek k. Żmigrodu, 48) Padew 49) Podwysokie, 50) Ropa, 51) Ruda różaniecka, 52) Rymanów 2, 53) Sokołów k. Stryja, 54) Stara sól, 55) Strażów, 56) Swirz, 57) Święcany, 58) Szkło, 59) Tarnoruda, 60) Torskie, 61) Trynсza, 62) Turka k. Kołomyji, 63) Uście ruskie, 64) Wiśniowczyk, 65) Wola zarczycka, 66) Załuż, 67) Zassów, 68) Złotniki, 69) Żółtańce.

Warunki konkursu są zawarte w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów nr. 18, 43, i 45 z r. 1923.

Odwołanie konkursu.

Niniejszem odwołuje się konkurs na posadę naczelnika urzędu pocztowego V. kl. w Dunajowie ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 40 z 1923 r.

Wniesione prośby o tę posady pozostaną wobec tego bez odpowiedzi.

L. 16318/2a z 17 października 1923 r.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienie:

Małek Franciszek, st. oficjał I klasy w VIII st. służb. z Zarządu Dyrekcji Poczt i Telegr. we Lwowie, do Ministerstwa Poczt i Telegr. w Warszawie.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Telegrafów.

LWÓW.

Zwrot worków starego przydziału.

Poleca się wszystkim urzędom i agencjom tutejszego okręgu, które jeszcze dotychczas mają w swem posiadaniu worki, wycofane z obiegu z dniem 15 grudnia 1922, by je bezzwłocznie odesłały do Ekonomatu i oznajmiły tu równocześnie datę odsyłki.

Za niewykonanie niniejszego zarządzenia w terminie 14-dniowym od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym, zostaną kierownicy urzędów i agencji pociągnięci do surowej odpowiedzialności, wzgl. zasądzeni na zapłacenie odszkodowania w kwocie 40.000 mk. za każdy niezwrócony worek.

L. 233/M z 25 października 1923.

Konkursy

na posadę agenta pocztowego 1 stopnia w Wiercanach k. Sędziszowa (powiat Ropczyce).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 18376/IIa z 22 października 1923.

na posadę agenta pocztowego 2-go stopnia w Łężynach (powiat Jasło).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 18453/IIa z 24 października 1923.

na posadę agenta pocztowego 2-go stopnia w Tarnowskiej Woli (powiat Tarnobrzeg).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 18292/IIa z 20 października 1923.

938

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 4 kwartał 1923 r. — 60.000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 15.000 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 8 000 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.